

Fra **Tante Blomma** av Kristina Lugn

Oversettelse til norsk: Julie Husby

Babyen Gugge (spilt av en voksen person) sitter i lekegrinden og filosoferer. Denne rollen kan spilles av gutt eller jente.

Alene i lekegrinden

Barndommen er den viktigste tiden i menneskets liv. Det er derfor man stenger babyer inne i sågne lekegrinder som dette. Sånn at de ikke skal stikke av gårde og rømme fra hele barndommen. Jeg har lyst til å dra til sjøs. Jeg har lyst til å seile på de syv hav. Silja Line. Hjemme hos meg har jeg et badekar. Det er ikke så stort som havet, så klart. Men jeg tar det. Jeg har en badeand også. Tax free-sprit.

Hør her, Bamse. Skal jeg fortelle deg et eventyr, Bamse? Det var en gang en liten gutt. Han var den aller yngste og aller kjæreste datteren til pappaen sin. Og vinden lekte i krøllene hennes og hun var ute og gikk med hesten sin.

Mamma sier at tante Blomma er dum i huet. Udannet. Det er merkelig at mamma overlater meg til et dumt og udannet menneske. Jeg tror faktisk jeg skal ta og ringe til mamma. Hei mamma! Hei, lille venn! Det er barnet du har plassert hos tante Blomma som ringer deg. Jeg har begynt å lure litt på hvordan du egentlig har det, mamma? Har ikke pappa sendt deg penger? Jo du, det var noe jeg hadde lyst til å ta opp med deg. Til diskusjon. Det gjelder barndommen. Du pleier jo ofte å si at tante Blomma er dum og udannet og mislykket og så videre. Og nå når jeg står her og funderer litt for meg selv i min egen lille verden av forbannede pelargoniaer, så kom jeg til å tenke på at. Hvordan tør du? Hvordan tør du å etterlate meg her? Jeg er jo det kjæreste du har! Om jeg var det kjæreste jeg hadde, så ville ikke jeg overlatt meg til en sånn person. Det ville jeg faktisk ikke. I hvert fall ikke nå, når jeg er så liten. Du ble vel ikke sur på meg? Det var jo bare på liksom. Det var jo bare en leketelefon. Nå skal jeg fortelle et eventyr. Det var en gang noen barn som fant et gyllent egg som solen hadde lagt som i virkeligheten var en jævla appelsin men det skjønte de ikke, de idiotene, og da kom det en rar vaktmester og en helt sinnssykt snill dagmamma som het tante Blomma, noe som er et uvanlig fåpelig navn på en voksen, enslig, yrkesarbeidende kvinnebevegelse.